

asja, mis teate, seal toimetada. Ollime feik mures selle ausa wanna handwerki lessenaese parrast, kes muido iggal aastal meile olli tulnud, omma maia tarwidusfi muist meie kãest ostma, ja neid ikka truiste tasuma. Olli ka ùlle sedda ni lahke wi-
siga, et piddasime suurt luggu temmast. Et nõud jubba kolmas aasta kã, et ärra olli jãnud, mõtlesime murrega, et ehk pit-
kas haigusfes saaks olla, sest et olli ello aeges waene põddur olnud, ehk et karisi-
me tedda foggone ärrasurnud ollewad. Sedda piddim nõud seal linnas hõlega jãrrele kulama. Kõl se olli tũto, enne kui sega forda sain. — Lada aial on rahwa
Pea ennamiste ni tãis mũmist ja ostmist, ehk mõllamist ja lafkumisse jãhti, et wae-
walt muud asjo saab nendega toimetada. Sai mulle õnneks, et selle lessenaese liig-
nimmi tubliste meles seisis. Ollin wissis-
te monda head kũmmekonda rahwast ilma asjata árdaste pallund, selle wanna inni-
messe ellamisse kõhha pole mind jubhatada.

Monned naersid ja pilkasid mind, sest et neid, nende arwates, tũhja asja pãrrast tũllitasin; teised ütlesid nukra melega, et piddim neid rahhule jãrma: teised jãlle ei teãdnud sest inimiesest õhtegi. Winafs juhtusin õmmeti õbbe hea mehhe peãte, kes mitte õksnes sedda teist tundis, kelle jãrrele ni sure waewaaa kulasin, waid kes ka lahke melega mind senna kõhta wõis, kus teine piddi forteris ollema. Selle maia
õkse peãlt lahkus se mees minnust ja ütles: pead nõud ise jãrrele kulama, mi* nurkas
sõin maias se wannake ellab; ennam minna ei tea temmast mitte. — Kui seãlt sisse astusin, kostis minnagune pahha kãrrin,
kissendaminne ja mõllaminne minno wasto, sest et se õks weike kõrtsi paik olli, et ei ellades ei saand arwata, kuidas sel wan-
nal waikset inimieset ial seal wõiks ello asset olla. Ommeti lãksin tuppã, sedda
asja jãrrele kulama. Olli rahwas tungi tãis, kel ni kibbe waidleminne ja tapleminne issekeskes olli, et ei sanud essi otsa ei õh-